

Tacoma, Wash. Nov. 1914.

EN UPPLYSNING TILL EN DEL AF ALBERT DAHLSTRÖMS LEFVERNE I MÅNGJIFTET,
SAMT HANS RÄTTEGÅNG, OCK SKILJSMESSOMÅL I SEATTLE, WASHINGTON 1914

Vi som föräldrar känna oss förpliktigad att gifva en upplysning till eder i Sverje, till en del vi kunna icke uppgifva allt för utrymmets skull. Hvar Albert Dahlström har utfört ibland våra två flickor, Edna och Hilda Englund här i America, samt tillfogat oss gamla föräldrar, och de öfriga syskonen en stor sorg. Han har runt 14 års tid lefvat ett omoraliskt lif i den så kallade (mannakten.)

D. tror på månggiftet, han kom till Tacoma, Washington, den 15de, Nov. 1911, för att holla föredrag. D. gick omkring i vår stad för att finna upp svenska familjer, för att bjuda dem till sina möten som skulle förekomma i en Dansk Lokal, 1553 So. Tacoma, Avenue.

D. Kom till vårt hem ock räckte oss en utaf hans hand skrift hvarpå stog; skrifvit:

"ALBERT DAHLSTRÖM Jesu Kristi Tjänare ock Sändebud."

Samtidigt såg han våra bägge flickor Edna ock Hilda, längre fram i tiden efter han blef närmare bekant, inbillade han dem att vid första stund han såg dem, fick han en ingifvelse af Gud att han skulle hafva dem bägge två till sina hustrur.

Tiden gick, ock D. sökte med alla krafter att bli vidare bekant med våra flickor, som nu dessa hade sina nöjen uti verlden, lyssna litet till D.s inbjudning på hans möten, men D. fann råd att kunna utföra sin outgrundliga stora list med att fånga dem. Han insvepte sig i en falskgördel, för att gömma sin listiga tillvägäende, sägande att dermed göra Gud en tjänst, och beflitade sig att draga dem till Gud. Samtidigt tjusa dem och så i smäningsom vann deras förtroende. D. reste till och från efter som han tordes, i all oförmärklarhet öppna på sin falska kappa inför dessa syststrar, som i och med detsamma lotsas draga dem till Gud, låde han ut sina listiga krokar, med att lära dem om äktenskapet ur gamla testamentet, om Salomo och David o.s.v. Huru monga hustrur de hade, och han sjelf sade att han var gift med Martha Pederson, efter ordet i gamla testamentet, (ock inbillade dem en löng att han icke var lagligt gift med Martha P. som han i värkligheten var som dock sedermera visade sig i skillsmessomålet med henne.) Och han sade dem det var Guds vilja att en man hade flera hustrur Till sist blef det aldram nödvändigasde för D. att tillsammans med dem studera äktenskapet i (Gamla Testamentet,) och det nutidens äktenskap vi har efter denna världens lag, den förbannar D. för öfrigt allt hvad lag heter.

Tiden gick, och Hilda reste till Fresno, California, för att en tid stanna der hos en syster Anna. Under tiden hade D. många listiga krokar att framlägga för Edna, då han nu trodde sig vunnit något i sitt spel, började han inbilla Edna att taga dopet, och undervisade henne om det i Bibelen o.s.v., för att dermed kunna vinna henne till sin församling.

Tiden gick, och D. i sin angelägenhet, fick Edna att döpa sig af honom, samt med händers påläggning. O! så hemskt. D. tillhör dem som går in i husen och fångar kvinfolk, hvilka äro belastade med synder och drifvas af mongahanda lustar. Pauli andra brf. till Tim. 3:6, V. Och tar Guds ord till täckmantel för sina gräsliga synder.

År 1912 på hösten företog D. sig en long resa, en s.k. missionsresa, till östra staterna, Minneapolis, Duluth, Chicago, samt Rockford, Ill, och andra små städer. Som han nu en längre tid har tjugat Edna och narrat henne att tro honom med sitt hala tal, och pröfvat med all list att få henne med på resan. D. sade hon kunde trösta på honom, derigenom han var sänd af Gud o.s.v., samt med sina afventyrliga listiga planer som det icke fins ord att förklara.

så van denna sjelfgorde tjänare äfven detta mål. Han fick henne under sitt hypnotiserade inflytande. Han brukar studera sådana böcker säges det, allt försiggick i all hemlighet. Edna blef strängt förbjuden att omtala detta för någon, angående det företag hon har gor dt, att vara hans hustru efter Guds ord. Hon blef högst förvånad öfver en sådan hemlighet, all den stund han öfverbevisade henne att det var Guds vilja och enligt Guds ord att hafva flera hustrur, och hon sade honom, att Guds ord och detta företag behöfves ej hållas hemligt när det sker under Jesu Namn. D. med sin stora list blef icke försagdt, utan slog upp Joh. Evan. andra: 24., och visade henne att Jesus sjelf betrodde sig icke åt dem nemligen sina lärjungar, och hon såsom ett ungt barn kunde icke fatta och första dessa ord som Jesus utalade hvid detta tillfälle.

Resan skulle nu företagas, och D. tog kosan till California, men som Edna alltid hade hört att resan skulle bli österut, började nu att finna ut D.s list. Emellertid resan anlände till Fresno, Calif., och der sökte D. upp Ednas syster Hilda nu tillstog Hilda att D. och hon har brefväxlat hela tiden sedan hon lemnade Tacoma, Wash., och det var omkring två månader sedan (nu började han att lägga ut sina listiga krokas som han alltid begagnar sig utaf att bedraga unga oförståndiga flickor till sin församling.) D. overbevisade äfven Hilda om dopet och att hon tillsammans med D. skulle studera dopet i Bibelen och att det var nödvändigt för D. att döpa henne, när dophandlingen var förrättad begärde han henne till sin med-hustru.

Edna har för länge sedan funnit ut hon sjelf var bedragen och förmanade D. att han icke skulle bedraga Hilda. D. började då att hota Edna och att hon i det tillstond hon var uti fick gå hvarthän hon ville om icke hon var belåten samt sade henne att hon var ogudacktig, och icke var Guds ord, samt honom underdånig som var sänd af Gud. Han blef mycket ond på Edna samt straffa och hotade henne på alla sätt, för att dermed få henne att vara honom underdånig, hon fick utstå oändliga svårigheter tillsammans med honom som han ifrån början med sin list bedrog henne, allt under Jesu Namn

Edna fick sina ögon öppen allt mer och mer efter som tiden gick öfver D.s hemska gärningar. Edna till sist lemnade dätta syndiga lif, och blef då strängt förbjuden och hota henne att hon skulle bli så illa utskämd inför verlden om hon skulle omtala deras lif tillsammans, och appsolut förbjöd henne att omtala att han har tagit syster Hilda som sin hustru. Emellertid kom Edna hem och omtalade för oss föräldrar, hans usla lif och hans stora list med att hålla dem fongna och det lif han lefde tillsammans med dem under resan och så länge Edna var tillsammans med dem. Allt var så hemligt ifrån hans sida att Edna icke vågade skriva hem till oss och omtala hvilken stälning hon var uti, han skulle läsa hvarge bref hon skref och hon fick vara glad att han undkom med lifvet.

Emellertid var Edna kvinnogägaren allt för klok, hon var uppricktig och rättänkande inför Gud, hon lät icke D. skrämna sig längre hon kunde icke utstå, och vara med-veten om att alla de hämska bedrifter han utförde samt ett stort hyckleri skulle få vara rådande i all hemlighet under Jesu Namn. Hon tog häldre skammen öfver sig för att uppenbara D.s syndiga lif och till en varning för alla unga kvinnor som kommer i hans närhet, och till en stor skam och vanära för alla som har hjälpt honom igenom alla skamliga smygvägar.

Edna ville lefva för Gud, och fattade hvad hon blef undervisad ifrån Bibelen om äktenskapet så långt hon förstog, men D.s stora list kunde hon icke från början fatta, men till sist blef Herr D. bedragen uti sina hemligheter. Här kunde det vara mycket att skriva om den s.k. missionsresa tillsammans med våra flickor som han har narrat med sig, han har emellertid räknat ut det ganska väl för att icke bli det minsta mistänkt uti de församlingar der de drog fram i Minnesota, nemligen Duluth, Virginia, St. Paul, och Minneapolis, hvilken plats Edna lemnade D. och Hilda det var i slutet ad De., 1912, när då Edna kom hem och vi fick veta deras förhållande, skref jag genast som fader ett ganska strängt bref, att de genast skulle skilja sig ifrån hvarandra. (D. har då allaredan hypnotiserat Hilda och fått henne uti sina klor sa att hon stog på hans sida, och har gorat det allt sedan denna tiden både genom bref och i rättegången som han alltid har varit van hvid förut ifrån alla hans kvinnor som han har varit i berörning med samt hans anhängare som kallas den (Heligas Församling) alla dessa har stodt på D.s sida till försvar både med ord och medel för att hjälpa den brotslige.)

Men som de då icke ville åtlyda min förmaning att skiljas åt, utan då i stället börjar att öfverhopa oss med skandliga bref, hans missions resa var äfven att besöka Chicago samt Rockford, Ill framkommen dit hörde vi icke något ifrån Hilda på en längre tid, vi sökte genom posten i Minneapolis men allt förgäfves, vi vände då oss till Chicago till D.s vänkrets och gaf upp hennes utsende, vi fick då veta en sådan flicka som vi uppgaf var med der på alla de möten D. hade der på platsen. Folket började draga mistankar på henne, samtidigt vägrade D. att uppgifva sin bostad för sina trossyskon, de viste hans tillvägagaende uti de flydda dagar med flickor den tid han var bosatt i Chicago för runt en 6 års tid sedan. Men hans trossyskon trodde nu att han under den tid han lemnade Chicago hade beträtrat sig. Men i all öfveraskning fan de ut hans gamla skamliga smygvägar. (Han hade under den tid han varit på besök ibland hans folk i sanning varit en falsk profet.) Vidare reste D. till Rockford för besök samt Chicago, troligen tankte han att blifva oförmärkt för hans trossyskon men det lyckades honom icke, han var synlig der två gonger vi fick genom bref veta att Hilda skulle lotsas ha plats uti en förstad af Chicago, LaGrens, på detta sätt uppehåller han flickor och spänner penningar på dem, hans vana är att folket är så villiga att underhålla hans kassa när den börjar att bli tom det är hans vanliga tal. Hilda har nu varit gömd under D. vård allt sedan 1912 vi har ganska litet hört utaf Hilda under denna tid, de få bref hon har skrivit har varit oförskämda samt vägrat uppgifva address och dato, vi har fött nöjdt oss med att finna ut hvad brefvet har blifvit stämplad ifall det var någon rättvisa i det stycket.

Var stora sorg går ej att beskriva, vi skref till D. och bad honom bekänna sin synd och öfvergifva samt bättra sig och lemna vår dotter Hilda, men allt förgäfves, vi ville han skulle uppgifva hennes vistelseort men han nekade äfven till detta, och svarade att Hilda var gammal nog att reda sig sjelf, samt hota oss med lögnen att dermed skulle skrämna oss at vara tysta.

Vi åktade mycket litet på hans uppdictade historier, all den stund han icke ville bekänna och öfvergifva och lemna Hilda sa började Hilda's broder hota D. med lagens atgärder detta var sammaren 1913, han var då ute på missionsresan, samtidigt gaf han ut en teodning med namn "Sanningens Tolk" vi blef uti den från D. sida utsatt för förföljelser och det var många skändligheter med olika namn.

Antagligen börja D. att frukta att vi skulle draga honom inför rätta, och därför börja han att öfverhopa oss med lögnen af mångahanda slag, i en hast försvan D. och reste till Canada och gömde sig han som alla andra

brottslingar gör och har gjort. D. sveper omkring sig en falsk kapp och skrifer i "Sann's Tolck," att han reste till Canada i afsikt att under-

söka de fält som möjligen kunde finnas der för ordets arbete. Jag fick kännedom om att min kassa blifvit tom och det öppnades tillfälle för mig att få arbete här. Jag blef bjuden plats att sälja byggnads tomter i en stad i Alberta. Detta var böde lätt arbete och hög betalning, men efter jag arbetat någon tid fan jag det utaf en sådan natur att jag ej kunde sköta min plats, om jag ville behålla mitt samvete rent. (Vackra ursaker.)

D. har sin farn 16 engelska mil öst om Everett, Washington der hade han sin lagliga hustru med två små barn. (D. har bildat en Coloni der på platsen, som jag skall vidröra längre fram.) Han lemnade således sin familj för sin s.k., missionsresa, hennes lif tillsammans med D. har varit mycket rörande hur hon har kunnat haft tålmod i alla dessa år, är oförklarligt. Hon kunde nit icke uthärda längre, att se sin man bedraga flera flickor, ty hon viste det var hans gamla vana att då han tröttna på dem, lemna han dem i sitt öde. Hans hustru Martha öfverlade med sig sjalf, ock tänkte nu att göra ett försök med att få ett slut på detta elendiga lif som D. utförde med sitt månggifte.

Han blef mycket ond på sin hustru, och bröt upp hemmet, samt lemnade hustru och barn till sitt förderf, D. fattade straxt sitt vapen "Sann's Tolck," Aug. numret 1912, han skrifer en artickel med öfverskrift: "Har en man rättighet att straffa en ond hustru." Och vill dermed jifva allmenheten en vink om att han var den som hade en ond hustru, och talar om Abraham i samma artickel, och vill taga hans exempel hur han dref ut Ismaels hustru ut ur tältet, därför hon var en ond kvinna, så ville äfven D. taga detta exempel till sin täckemantel och drifva ut sin hustru Martha, därför hon blef honom olydig då hon blef emot sin here i mångiftet och det huckleri han förde, men D. aktade sig mycket väl att nämna var hans hustrus orsak var, ty han har då veta att det har blifvit till hans nackdel.

Samtidigt lät han henne förstå att hon var för alltid förskuten, ibland annat skrifer han till henne, nu kommer Gud och straffar dig därför du missunnar mig sällskap, trefnad och lycka. Du skall få härefter sorg oro och ängsla i alla dina dagar. Du har brytit emot mig samt Guds ord och läran, o.s.v.

(Dahlstrom's Lara Forstas"

"Martha Dahlstrom var i små omständigheter i hemmet, hon måste slita andras gamla kläder, till en början sände D. henne 12 daller per månad, detta skulle hon och barnen lefva af, samt klåda sig, samt värme och ljus, hon becom ingenting af farmen, ty den var utarenderad. I sin stora sorg förstog Martha mycket väl att det lilla underhall hon hade skulle äfven snart taga slut. Det dröjde icke länge förän det så gick, hon kunde icke utsta längre i sitt öde, hon bad sin moder under tårar och bön att få komma hem till henne i Chicago, Ill, detta var i Maj, 1913. Hvar skulle modren annat an kunna förlåta sitt barn, ehuru hon har gjort så mycket ondt emot sina föräldrar."

Vi vill här hänföra läsaren till en bok som modren har författatsom handlar om fru Pedersen's sanningar, som motsvarar D.s löngner, Sidan 15 och 16de, som innehåller följande, D.s plan att bort röfva vårt barn:

"En dag i April månad hade profeten D. bestämt sig för en resa till Rockford, Ill., för att hålla evangeliska föredrag, men som progeten tyckteej om att resa ensam, så kom han hem till Rosland. D. sökte med sitt

ormslingrande tal och listiga tillvägagående föreställa att han hade ett sådant symparti med oss alla, D. sade att Mr. Pedersen skulle handla mycket förståndigt ifall han tillåt sin familj göra denna resa. Allt var så väl beställt och ordnat, och han skulle med all säkerhet se till att familjen skulle komma hem mer än glad öfver sin resa. D. sade att han har anordnat det så att vi skulle få stanna hos en familj som hade två stora rum, till vart förfogande jag fan snart ut efter jag kom till Rockford, att inga rum vore beställda åt oss, hvarefter vi fingo taga in hos en familj, och fick kvälsmat. Detta var mellan 10 och 11 på kvällen, då fick jag befallning att stanna kvar där och profeten lät mig veta att han tillsammans med mitt barn Martha samt Mr. Och Mrs. Carson skulle taga in på ett hotel hvarest rum vore allaredan beställda för detta sällskap, fastän det var emot min vilja, så beger sällskapet sig i väg, hvad skulle jag göra, jag var i en frammande stad, mitt i natten.

Detta handlingssat gjorde emellertid, att den helige D. fick göra bekantskap med Rockford's fängelse, detta var i Maj 1907, D.s medhjelpare eller handtlangnare vore honom bejalplig så att medan han var i fängelset så gömde de mitt barn med tilljelp af andra D.s gynnare. Målet kom upp innan jag var beredd för det och förlorades. Läsaren kan tänka sig att D. var belåten, han fick så brott med att skriva, ja han t.o.m., sände "speciala bref" till sina anhängare. D. tillsammans med sina vänner glädde sig, men glädjen blef ej lång detta var på morgonen klockan 10 på kvällen efter D. hade hallet sitt föredrag i hvilket han begagna författaren till text, så lägger lagens embets man sina vantar på denne själfgorde Guds tjänaren i jen och förslar honom bort till fängelset, vi möttes vid domstolen. D. blef satt under \$500.00 borgen, D. kom till Chicago möjligen trodde allt var tyst och efter sin vana sökte så godt han kunde att gömma sig i någon vrå, men det dröjde ej längre innan blårackarna utförde sina ärders, och forde honom till Harrison Polis Station, vi hade hela tiden sökt efter vårt barn men hon förblef alltid borta. Sidan 20, jag vill nu fästa uppmärksamhet till hvad vårt barn har fått lära sedan hon lemnade vårt hem. För det första, när domare Newcomber befalde D. att bringa flickan till tingsalen om han ej gjorde det, vart han tillsagd att ej gå öfver statsgransen, ej heller taga henne öfver gränsen, men i stället för att göra som andra lyda lagen så gör han sig till en lagbrytare i det han tager henne med sig och reser öfver till St. Joe, Mich. Läsaren torde undra hvad han gjorde där, jo hör, D. hade beviljats skiljsmäska från sin dåvarande hustru Ella några dagar förut och som lagen i vår stat förbuder ingaendet i nytt äktenskap inom ett år, så hittade han på råd, han tager vårt barn och sätter det i spetsen för alla hans uselheter och gömmer sig själf, med alla sina svarta garningar, bakom ett oskyldigt barn som ej viste bättre än allt låta locka sig hvad som helst. I St. Joe, Mich, går han upp och svär falskt för att kunna utfå rättighet att gifta sig, hon svor falskt på att D. ej hade varet gift förut, och svor falskt på sin ålder och när hon kom inför domstolen i Chicago gjorde hon sig åter skyldig till samma brott, detta tilldrog sig i Juneville Court, hon talade läng för att befria D. från straff, äfven hon själf utsätter sig för den största skam därför att på detta sätt sökt skydda en brottsling.

D. har gjort henne till en medbrottsling till en skam ibland vart folk nu får hon stå der tills han har druckit ur den sista droppen som han har slagit i åt henne, när hon ej bli räddad så får hon stå der stackars barn, tills hon själf vill öppna sina ögon öfver elandet, men monga lidanden förestår henne. Hon kan icke säga att icke vi har gjort allt för att rädda henne, O! tänk under allt detta är hon af D. bedragen till att tro att det är Guds skull för hon står der, då hon låter han göra henne till en brottsling inför Gud och menniskor.

Detta är ett litet utdrag ur Fru Pederson's bok, ar 1907, som är mycket rörande att läsa, angående D.s lefverne med Martha, samt flera unga kvinnor som har blifvit af D. bedragen, samt alla rättegångar i Chicago och Rockford, Ill:

"Det ar oss även bekant att en familj som var med på resan till Rockford, besökte D. i fängelset der han nu var innom lås och bom, denne familj sade till D. att gifva igen Martha till sina föräldrar annars kan vi alla bli inom lås, handsvarade dem, detta kommer ej att så ske, samt sade dem skynda och göm eder, att ingen får spår efter eder, och begärde samtidigt af dem att vid rättegången de skulle infinna sig och bli på hans sida i vittnesmalet som alltid är D.s vana. Denna familj höll sig undan-gömd i stor rädsla och första tåg som anlände till Minneasota, fick stå dem till tjänst att få lemna missions resan tillsammans med D. i Rockford. En fin missions resa.

Hvar skall D. få till straff för sin gräsliga synd, om hans ögon skulle öppnas, skulle det ej bli godt för han att lefva, men han är död i sin synd och därför kan han utföra alla slags synder hur mycket som helst utan eftertanke."

En annan tilldragelse ur samma bok som timade ar 1899, i St. Paul, Minneasota.:

"D. hade en plats på Payne Ave., 846. Han öppnade sina föredrag och drog en stor falkmassa efter sig, och prunka med det namnet, "De Heligas Församling," det dröjde icke länge för'n frukterna började att visa sig i anslutning af några unga kvinnor, då började denna Heliga Profetens lusta att brinna och under det han predikade om Guds rikets evangelium kastar han sina heriska blickar öfver de unga kvinnorna, och snart var hans offer utset. Ett 15 ars gammalt barn, utan föräldrar eller anhöriga, hennes namn är Anna Hagstran, detta barn vistades då hos en familj vid namn J.W. Svanson, 1026 Burr St. Emellertid det dröjde icke länge innan det blef uppenbart att det arma barnet var i hafvande tillstånd, hvilket denna Heliga D. var skulden till, oaktad han var jift den tiden med hustru vid namn Ella. När D. såg han ej kunde dölja hvad som han har gort sig skyldig till begaf han sig till Chicago, det stackars barnet lemnades utisitt öde i sorg och skam för att vårdas af andra goda menniskor. D. åberopa sig på i sin tidning att det ej är en persons vilja som bestämmer en dylik handling utan tva, D. som en jift man, till bekänner sig att vara sänd af Gud att frambara rikets evangelium ibland folket, och försöker att skuta skulden på det arma barnet hvilket jag önskar hvar och en må lägga märket till, detta är hans sätt at gå tillväga, märk nu som följer: Detta är en bekännelse af Anna Hagstrand hvilken en tidning vid namn "East Side Star" St. Paul, Minn., publiserade Januari, 1901, hvilket de säga att hon sjalf afgifvit nämligen att D. sökte tvinga mig att lemna staden och jag är rädd för D. trossyskon äfven de vill tvinga mig att gå till ett hem för att dermed undangömma saken, detta är Anna Hagstrand's egen bekännelse. Om någon betviflar eller vill veta inför hvilken Anna H. har gjort denna bekännelse på denna fråga får jag besvara att hon har gjort det inför tidningen, "E.S.T., samt inför Mrs. Svanson som då vårdade sig om A. H., mycket mer kunde sägas ur samma berättelse uti Mrs. Pederson's bok, sidan 13 och 14. "

Emellertid har D. varit aresterad enligt hans eget vittnesbörd 16 ganger förut, D. hade mycket bratt i mellantiderna med att afäntligt förehafva extra föredrag, och dermed beklaga sig hur han har lidit likt Jesus och apostlarna, för ordets skull. Samtidigt författa D. en bok med dess namn "ALBERT DAHLSTROM'S BROLLOPS GAVAN," ar 1907. Den innehåller 149 sidor, bokens innehåll ar skrifven i en mycken snillrik form, och för dem som icke

känna D.s intriger och hans stora list med att halla folket i blindhet, är för dem en omöjlighet att kunna finna ut dessa ihopspunna lögn historier som han skrifer för dem som intet vet af allt hur det här gått tillväga. D. gör sig alltid själf fri, och motparten får skulden och mer till. Vill här nämna några få ord ur "Bröllops Gåvan," D. själf skrifer om den samma Rockford resan, som då i fängelset satt för de dårskapsfulla kärleks äfventyr lyder sålunda, sidan 63:

"Full af fortviflan vandrade jag fram och tillbaka i korridaren, då jag plösligt i ett hörn fick se en spik, hvilket jag lösbröt, och hvilket fick tjänstgöra som penna för nedskrifvandet af följande rader, ett bref till Martha"

(Älskade Martha:

Låt oss båda trogna vara till vår kärlek och förbund, som vi båda hafva knutit på den sanna lagens grund, låt ej menskors hån och handling skäljas lika jertan två, fast i lutringselden kännas smärtan djup och kampen svår.)

Din trogna, Albert D.

Sidan 59, några ord som följer ur samma bok; Med djup angest öfvertänkte jag detta, och alla de svåra földer detta kunde medföra. Men intet är nytt under solen, och när han led foljde jag blott min stora Herres och mastrares foredome, när han vandrade här på jorden, valde han sig själf bland sina hörare en liten lärjungaskara som alltid skulle följa honom som vore hans närmaste och käraste, och trots detta befan sig i bland dem förädaren judas Iskariot som förädde honom med en kyss, huru skulle jag kunna undga den bättra kalken, då min mästare måste tömma den samma.

D. har alltid haft mycket ondt i sinnet till sin svärmoder Fru Pederson, samt många gånger talat osanning om henne. Sam han äfven har gort denna gong fattar tag i sitt vapen, "Sanng's Tolk" och skrifer sålunda, (Fru Pederson har narrat min hustru hemifran i min frånvaro, och efter som hon nu sa har handlat, skall hon nu få underhålla henne och barnen,) samt tillägger, kan hon lösa den knuten är hon af det gamla standet, och det har moden gort blir nu två år i Maj, hon har arbetat för D.s hustru och barn i sitt anletes svett, och bevisat dem kärlek, som D. icke gör till sina egna barn. D. blir till en stor skam för dessa barn, då de blir så att de för står. Fru Pederson som har stor sorg öfver sin olyckliga dotter och som för 7 år sedan kunde se hennes framtid~~de~~ ode Martha i allt ofostand låt icke rädsla sig. vi antar hon har nu druckit ur den sista droppen som moden säger i sin bok.

Under den tid Martha D. var i Chicago, Ill., kom D. till Everett, Wash., från Canada, som han har vistas en längre tid, kom nu för att passa tillfälle, och tänkte i Marthas frånvaro taga skiljsmessa ifrån henne, han tänkte hon i sin fattigdom kunde icke komma ifrån Chicago hit till Washington. Men som äfven hon hade några venner, dröjde det icke länge förän hon infan sig i Washington, och stämde D. som var hennes man, för äktenskapsbrott. D. samt hans anhangare, blef mycket het om öronen, därför att hans hustru Martha har redan instämt Edna Enlund som vittne i skiljsmessalet.

Efter en tid kom D. till Tacoma, vi fick kännedom om att han uppehöll sig hos en af hans gynnare Martin Vennebo som var en utaf de äldste i D.s församling, var äfven en förebedjare för D. Vennebo kom till vart hem, och var mycket angelägen om att vi skulle inställa os på D.s sida i skiljsmessalet, under tiden var D. gömd i Vennebo's hem. Till slut fick de en aning om att dektifver, jick der rundt huset och

vaktade på D. Vennebo's hustru talade om att hennes man släppte ut D. i ett fönster midt i natten, och på så sätt slapp undan den gången, en stämmings åder var allaredan utsvuren för D. Han kom till Tacoma den gången i afsigt att få träffa oss, och var mycket angelägen att få tala vid oss, men på samma gång som han var rädd att visa sig, så kallade han upp oss i telephonen, och sade ibland annat någon har lagt ut en snara för att fånga mig, och tillade men de skall slippa, samt sade som jag förstår ni vet jag har stämt min hustru Martha för skilsmessa, och som jag ser, är Edna instämd af Martha som vittne i målet, och sade, "jag ömmar storligen för Edna att hon skall bli så illa utskämd, om allt skall fram i dagen," om hon ställer sig på min hustrus sida, bäst är att ni allesammans ställer eder på min sida, min önskan är att ni kommer öfver till Everett, till min advokat, Mr. Webb, och vi blår der tillsammans öfverens hvad vi skall vittna vid rättegången, samt tillade, Edna beköfver icke vittna på sig sjelf det bästa var att hon reste bort, jag vill betala resan, o.s.v. D. hördes mycket orolig, och han förblef oviss i mitt sinne och dermed hängde upp fonen. Han reste från och till för att finna ut af sin kära broder Mr. Vennebo om han kunde vinna familjen Englund's. D.s fordna anhängare, men som nu har lemnat honom, bekänner att D. i hemlighet med sitt folk, lärar att är guds vilja att ljuga vid en domstol, för att dermed taga en broder fri, som nu dessa har fått sina ögon öppna och är mycket sorgmodig öfver att de har i all ovislighet låtit han bedraga dem med listiga handlingar att slippa undan da han har gjort sig skyldig till straff samt i oförstånd hyllat honom. Det är hans vana att så kunna i list bedraga enfaldigt folk att bli älskad med hans listiga snilrika tal, men D. fan en annan familj denna gång som icke har öfverseende med röfvere och bedragare, då det går så långt att D. skyltar med att vara en som är sänd af Gud, samt kallar sig en Jesu Kristi tjänare, och kommer för att begära oss att göra falsk ed, detta var ett mystiskt företag, först att bedraga två af våra barn, och till begär att hjälpa honom ur den snaran. En fin profet.

Det dröjde icke länge efter det tid han begärde detta ohygliga företag föran Hilda's broder som för en tid sedan löfvade att taga D. fast om han icke ville öfvergifva Hilda med att bedraga henne längre, han blef mycket ledsen när han fick höra D.s tillvägagående med oss gamla foraldrar igenom telephonen. Det syntes som han tänkte att ruinera var familj hel och hällen. Hilda's broder Emil uppfylde sitt löfte och två dagar derefter var han häktad utaf United States Marshall, och sattes inom fångelsestans murar, han hade då Mr. Vennebo's rock och hatt på sig, så att de skulle taga fast vilse person, vackra lärdomar. Der rick han sitta i ryra månaders tid och vänta till målet skulle komma upp, han fick der tillfälle att påminna sig alla de hemliga gärningar som han har utöfvat uti de flydda dagar han hade ärfven tillfälle att bättra sig, men han röbler allt hårdare uti sitt sinne, vill blott errinra läsaren om hans stolthet, och tillvägagående medan rättegången pågick i tingshuset under raststunden der han bled insatt uti en sell och vi vore monga som sågo honom att han rökte sigarett och kastade slangkyssar.

D. satt på vittnesstolen två halrva dagar och berättade många löjliga historier, ärfven några utaf hans vänner infunno sig och gjorde kräftiga försök med sina falska vittnesbörd, menande att få oss på fall och dermed göra den brottslige fri, men deras stora list förfelades, alla fick resa hem med oförättad ärende, sorgligt nog vi har icke sett vår dotter Hilda på längre tid, eller hört något ifrån henne för D. hade hen-

ne gömd. Vi var ej säker om hon var ibland de lefvande. Nu kom hon i all tysthet fram tillsammans med D.s advokat och hans anhängare frn till domstolen. Vi föräldrar blef mycket öfveraskande och i stor sorg svinnade modern då hon såg Hilda, dock fick vi tillfälle att förmana henne att vittna samt vid domstolen. Men hon ville icke lysna till oss, hon var som ett skallevande löf i sig själf, ty hon viste hon tala icke sant. Men hon var så inspeerad af D.s anda, samt hela rövarebandet omringade sig kring henne för att jelpa henne halla modet att kunna utföra sina lögner, och dermed tänkte göra D. fri. Stackars barn, hon som Martha kommer en dag att få dricka ur samma förbannelsens bägare och lida innan hon får sina ögon öppen.

En tid innan D. blef fastagen och hade Hilda gömd, skref vi föräldrar till några af de sk. äldste i D.s församling, en af dem var Carl Engdahl, i Denver, Colo., han besvarar oss sålunda, vi är tre af oss nämligen broder B. Wiklund, Montana, broder Alfred Boman, St. Paul, Minn., samt jag som nu arbetar i denna strid, med att finna ut af D. hvar Hilda är. Men ni må förstå det skulle icke duga för oss att fråga direkt hvar hon är, vi antar hon är en förlorad samt bedragen dotter. Samt i och med detsamma gifver oss en falsk tröst som lyder; "Doch vi alla veta ni behöfver icke sörja, ty ni har icke bedragit, utan det är D. som har bedragit edra barn. Det bästa råd jag kan gifva eder är att i tålmod förbida herren, han skall med all säkerhet låta förbrytarens brott komma i ljyset. Detta är hvar Engdahl skrifer till familjen Englund's.

Så fort som Dahlstrom var häktad, omringade de sig kring Hilda hela rövarebandet från D.s sida och gaf henne all hyllning gömde henne fortfarande i Duluth, Minneasota, att icke vi skulle få tillfälle att tala med henne och vaktade henne att hon kunde möjligen besinna sig till eftertanke till hvad rätt var, och under rättegången gick Carl Engdahl i spetsen för hela bandet och då var icke Hilda en förlorad dotter längre utan då var hon deras bästa vän då hon förmådde göra falsk ed.

Det är hjertslitande för föräldrar att se och höra att sitt eget barn kan bli så fräck och låta sig bedragas af D. samt de öfriga som har varit ett redskap för det onda, stackars de minniskor som uti alla dessa år har hjälpt D. att på syndens bana utlofva alla dessa dräpliga gerningar som uti all hemlighet har fott existerats utaf denne sjelfgorde apastel och Jesu Krist sändebud, vi skola alla få efter som vi handlat hafva o.s.v., om någon skulle läsa dessa radar som annu står uti ett intima förhållande med denne apostel, som har svårt att tro hvad som här är antydt, vi finner många utaf dem, jag vill uti alla kärlek förmana eder vi som här erfarit allt detta, att i Jesu namn bedja Gud och menniskor om förlåtelse innan det blir försent, det har kommit i dagen sedan vi gick efter D. att många har lemnat både D. och deras församling de har fått deras ögon öppna, och ser nu att de har varit en hjälp för honom att utfört uti köttels lusta och har varit kvinnor och barn till ett stort förderf, både här i landet och i Sverige havrhelst han har framfarit, varit ändamal är att göra denna man känd och att rädda unga kvinnor.

Emellertid har Hilda stodt på sanning sida har D. fott dubbelt straff, det blef ju hårt for D. när alla kom som vittna emot honom, en neger som hade sin förrättning på tåget emellan Portland, Oregon till Fresna, Cali. han vittnade att de tillsammans hade ett söfrumm och var presenterad för Mrs. Dahlstrom infor denna neger, en ung man vittnade när D. satt i fängelset kallade han på denne man, hans nam är Gust Anderson, D. sade till honom, gå till Tacoma till Edna och se om du kan gifva henne hon är en god flicka o.s.v. Jag vill gifva \$1,600.00 att resa bort med henne till Europa denne unge man var honom för ärlig han stog upp för sanningen, D. var efter att få Edna iväg emedan hon var hufvud vittnet i målet.

Det var många andra vittnen som slog ned D.s lönghistorier, och der hvid domstolen låg det bevis ifrån alla delar af landet, D. är väl bekant i det flydda, men det är ganska svårt att få honom fast emedan han är nu prakticerad i den konsten att svänga sig undan i alla krokvägar och så har han de som hjälper honom både med att ljuga och när det fodras penningar.

Som bekant hade D. bildadt en Coloni för omkring 7 år sedan omkring 16 mil öst ifrån Everett, Wash., der han haft sitt hem, samt der bildadt en församling. Dessa familjer har varit utsatt för många svåra omständigheter uti ekonomiska förhållande de lemna goda hem och var i goda omständigheter hvar de än lefde somliga kom direkt från Sverige åter andra var här i landet förut, alla trodde godt om D. och lyssnade till hans hala slippriga tunga och blef dermed illa bedragen ut till denna Coloni, några af dem var förstandiga nog att lemna föran deras kassa blef tom, och en del af dem blef kvar i sin fattigdom sedan de har gorat ända på de medel de hade och kunde icke komma derifrån, dessa har ju nu med hårdt arbete förköfrat sig så att de har fått sig ett hem. I denna församling verkade en Geo. Carlson såsom älsste som jag längre fram vill vidröra.

Dessa familjer har lefvat i närheten af D. och under tiden sett många dårigheter uti D.s syndiga lefverne, både med kärleksbestyr samt i landafärer, men uti deras fattiga omständighet tordes de icke tilltåla D. eller vända sig ifrån honom de har köptt sina land utaf honom och var således under hans kontrall, ty han alltidhar lefvat ibland dem som en Påve. Sedan D. blef häcktad har det kommit i dagen att han bedrifvet falskhet med en del fattiga familjers land som han en gång har soldt till dem mot kontrakt på afbetalning han tog sig för och var dristig nog, tog lån på alla dessa land utom deras kännedom på. Sednare tiden har landet blifvit soldt på augstion så de får nu försöka med många svårigheter och omkastnader att betala hvad som resterar till den som hade landet i säkerhet.

Dessa familjer har nu lemnat D. till sitt fortjänta straff, samt äro glada att de äro honom fri samt många andra uti de olika församlingar innom landet, nu derimot några som ännu äro hans anhängare syna vara mycket angelägen om att med tillhjälp af D. lägga ut onda planer för de familjer som nu har lemnat honom för att kunna hämnas på dem.

En utaf de älsste i D.s församling, Denver, Colo., hvid namn C. Engdahl, övertog "Sannng's. Tolk" efter han kom i fångelset. Denna tidning har alltid varit till tjänst och som ett godt vapen till D. fördel i många år, D. som alltid syna vara en bråkmakare angående kvinnor och har utfört många ohygliga synder, olycklig är den som gifver till känna hans usla lif, är då för D. en vana i de flydda dagar, att förfölja med många löjliga historier i den nämnda tidning, och kallar dem skvallerkåringar börgar då med sina knep att skrifva och dermed vrider och vränger så att ingen kan upptäcka hans stora falskhet, han sveper om sig sin skrymtare kapp mycket väl och gör sig sjelf oskyldig, derimot den olycklige som han har brutit emot och som blifvit mycket sarad utaf hans onda äfventyr får nu utstå många olika förföljelse både ofentligt och enskildt i alla dessa lögn articklar som D. har skrifvit om Englund's familj i Tacoma, Wash., är oförklarligt, samt i dessa lögnner vaska sig sjelf ren, alla gånger han nämner Englund's familj går han långa krokvägar han skrifver alldrig sanning som det är att han bedrog två systrar att blifva hans hustrur, O! nej, han vet för väl att det blef till hans nackdel, den samme C. Engdahl, Red. for "Sannng's Tolk" eller som nu kallas "S. Basun" den är ändock det samma vapen till försvar for D. och hans anhängares fördel. Alla som läser och har läst "Sannng's. Basun" vill vi gifva här en upplysning om huru C. Engdahl insveper sig i samma skrymtare kapp som D. alltid begagnar sig utaf. Gif noga akt uppa det som följer i Marsh numret 1914, sidan 19, bland allt annat skrifver han denna sammansvågning

är genom falska bröder som dessa svårigheter ha uppkommit. Bakom det hela ligger endast ett djäfvulskt hat och en oförsonlig hämd, som har svårt finna motstycke en af hufvud persionerna i datta var den skände Pastor Daniels som har gjort gemensam sak med några affalna bröder uteslutande ur församlingen att det var för hvit slafhandel som D. blef åtalad detta kastar en mörk och elak skugga på persionen, vi veta dock att han är oskyldig. (Här vilja vi gora läsaren förstod om Americkas lagar uti den s.k. manakten, om en man bedrager en kvinna med sig ifrån en stat till en annan så blir han tagen för att hafva gjort sig skyldig till en gren utaf den hvita slafhandeln, U.S. Distrikt Domstol fan ut att D. har bringat Edna med sig ifrån Seattle, Wash., till Fresno, Calif., och på så sätt blef dömd till 5 års straff, men det var långt mer, han tog henne med sig som sin hustru under teligionens namn. Engdahl skrifer i April numret, sidan 37, "D. sättes på fri fot fastän emot borgen \$6,000.00 det syntes dock ut som om Gud värkade i häg och vilja i en handvänning hade vi denna summa och vår broder var fri, naturligtvis skall han vädja till högre rätt, och om rättvisa fins till bör han då befrias ifrån allt straff. Hans varsta fiende är den högvördige Pastor Daniels, m.m.

Samt i Maj numret, sedan 61 håller Red. en stor reflektion äfver Pastor Daniels, och ger han skulden för hela smörgan. Augusti, numret sidan 140 141, lyder sålunda, det torde vara bekant för alla hvilka under det förflutna varit läsare af "Sannng's. Tolk" att en de Heligas församling existeras ute på lands bygden nära Granit Falls, Wash., i Colonin, denne församling betjans af Äldste Geo. Carlson som allt detta har varit som sig bör intill nämnda persion gaf djäfvulen rum innom församlingen. Detta skedde på så sätt att en kvinna Fru Englund från Tacom, Wash., infan sig och tilläts att öppet i församlingen klandra och förtala broder D. under hans frånvaro, denna kvinna blef då i tillfälle att utså det onda som tydligt bidragit till att så väl Geo. Carlson som flera innom församlingen affallit ifrån tron och Kristi lydnad, m.m. och tillägger efter dessa ting pågodt en tid kom jag att bosätta mig i Colonin, blef det mig utaf D. ålakt ett embete som lärare i församlingen att utrensa henne från det onda hvilhet ägde rum. Den 3de Aprill 1911, och fallet blef att vi för det första uteslöto Martha D. ur församlingen af följande sjal, hon har gjort uppror emot sin make br. D., och under hans frånvaro upbrutit hans hem, solt mobler derefter lemnat görande sina barn faderlösa, hon har gjort förbund med kristi fiender med tillhjälp af verdslig makt, sökt att röva till sig sin makes ägodelar, darnäst kom frågan om Geo. Carlson och de som tagit hans parti, vi anse förklaringen att Geo. Carlson och hans meningfränder har skilt sig ifrån broder D. att de afallit från tron och från denna stund betrakta vi des enligt kristi lära, såsom hedningar utan Gud och utan hopp i verlden. Gud vet att jag är oskyldig till deras blod, ty efter den nåd som är mig gifven har jag sökt deras väl. Dessa få tjäna såsom en varning för alla de heliga att noga efterfölja kristi lära, C. E. Hallgren, en utaf D.s gynnare.

Vi vilja gifva läsaren af "Sannng's Basun" en vink af örvannämnda artikel, denne Hallgren har varit i det flydda (så väl som nu) en kräftig hjälp hvid alla de rättegångar som försiggick i Chicago, samt Rockford, till D.s försvar i hans onda planer under den tid då D. rövade till sig, som nu är den förskutna hustrun Martha, nu står den samme Hallgren åter färdig till tjänst att utskuta henne, ja till och med kastat ut henne och barnen på bara backen, med D. till hjälp efter han kom ut under borgen, stackars kvinna, hon får utstå monga lidande.

Orsaken hvarför Martha blef utesluten ur församlingen, (märk här) huru äfvan denne D.s gynnare sveper om sig samma skrymtare kapp som D alltid begagnar sig af. Hallgren säger hon gorde uppror emot sin man, broder D. men i sin falskhet aktar sig att i den ringate mån nämna om hvad upproet ösyftar förbara lysna, hon gorde uppror emot sin man, därför att hon icke ville upp-

höra med att bedraga kvinnor kring världen, och lemna dem i sitt öde, samt äfven nu bedrog två systrar med sig på sin s.k. missionsresa såsom sina hustrur.

Hon sålde dessa omtalade möbler för att dermed få sig en slant med några vänners tillhjälp, till de aldri nödvändigaste klädspersedlar, detta hände under tiden D. var på sin resa, och han lät då henne förstå att hon var för alltid öfvergifven, och hon går hem till sin moder i Chicago. D. kom ifrån Canada till Washington för att taga skilsmessa ifrån Martha utan orsak, D. gjorde själf sina barn faderlösa, samt gjorde henne en stor sorg, Herr Hallgren tillägger hon har rövat åt sig sin makes agodelar. D. är i stor skuld och det lilla som bekom henne i skiljsmålet, har nu på sednare tiden på ett besynnerligt sätt sedan D. blef satt på fri fot under borgen, D. samt hans anhängare tillsammans är i komplot att med lagens åtgärder taga brödet ifrån henne och de små barnen. Hon är utsatt för förfölgerser ifrån D. s sida därför hon kunde icke se sin man längre drifva på med det samma gamla uti månggiftet, men så länge hon förblef stilla uti sin stora bedröfvelse för sin mans uselheter, då var hon uppsatt som en hög kvinna, snäll och duglig samt gudfruktig utaf sin man D. samt hans anhängare. Dem D. alltid har berömt sin älskvärda hustru Martha uti flydda tider i "Sannig's Tolck" samt uti hans bok "Albert Dahlstrom's Bröllopsgåfva." Han samt Geo. Carlson och alla som vågar stå upp för sanningen, och uppenbara D.s usla lif som han för. att under sken af att vara Jesu Kristi Tjanare, blir då densamme af D. utpekad som den uslaate ibland alla som en örontaslare baktalare, klandersjuka, löngnare, en satan och att bli dömd att brännas. Med ett ord jag kan icke nämna alla de ohygliga dömmar som D. dömmar uti sin "Tolck" samt uti enskilda bref ty hans garningar vill han skall vara oklanderlig och anses såsom heliga, och den som nu står, uti en närmare förbindelse med honom uti hans hemliga lif, blir högt aktad af honom. Vid ett sådant tillfälle som detta, då han kammar uti lagens arm, då äro dessa gynnare goda att sattas i spetsen till hans försvar med sina falskheter uti det onda.

Hvad det beträffar George Carlson utesluten ur församlingen som förut varit nämnd, behöfver icke någon skylta med, detta är en osanning, allesammans de öfriga så väl som han har lemnat själfva. Carlson var glad att han kunde med frimodighet vittna hvid rättegöngen i Seattle, Wash., att D. predikade ibland hans folk om månggiftet och med det samma att det var synd att för en man blott hafva en hustru, äfven att han har lemnat D. och hans anhängare.

Jag tager läsarens uppmärksamhet i betraktande hvad Herr Hallgren uttrycker sig i sin artikkel i "Sannig's Basun" angående Fru Englund från Tacoma, Wash., uti denna artikkel är hon benämnd en djävul, mark han skriver, han George Carlson gaf djävulen rum o.s.v.

Var onskan har varit att de har fyllt "Basunens Blad" med det onda som de bskyllar Fru Englund hade utsådt, den som har utsådt det onda är D., men skrymtaren aktar sig mycket väl uti sina smyghål att icke det minsta röra vid det onda som nämnda fru omtalade, o, nej, men detta onda var D.s skamliga lif på hvilket sätt han narra till sig våra begge flickor, samt det omoraliska lif han utförde ibland dem. Läsaren af "Basunen" skall alltid märka att dessa gynnare nämmer alldrig hufvud punkten till D.s straff. De hafva ingen skam de äro besmittad utaf D.s onda ande, de har haft mycket att sysla med på sednare tiden de har planlagd hur att kunna utföra sina falska vittnesmål för att få D. fri och då detta var förfelat då anskaffades borgen \$6,000.00, och de lägga äfven ut planer för att om möjligt kunna utföra något ondt till D.s motståndare som vill stå på sanningen sida och vara fri ifrån att dela med hans syndaregister.

Det är äfven till allas kännedom här i Americka, att D. försvan härifrån det fem åriga fångelsestraff som han adömts för att försona sit långa

syndaregister. Efter D. blef dömd vädjade hans advokat till högre rätt domstolen faststälde borgen till \$6,000,00 för att få vara på fri fot under vädgemålstiden. Borgen anskaffades af ett säkerhets bolag, och D. fick sin frihet, han uppehöll sig en tid a den advokaten angifna adressen, hvarpa han skulle resa till Everett, Wash.

D.s advokat Ridell påstår att han från och med samma dag D. varit försvunnen, vadjemålet är nu utlupet som intet kan åtgöras i D.s frånvaro. Borgessumman är förverkad som det förljudes af åtskilliga utaf D. trossyskon ifran östern som godt i säkerhet för honom hos bolaget, det blir de som får stå förlusten.

Orsaken hvarför D. vägrade till högre rätt, var derfor hans stora list. Hans advokat samt D. sjelf viste ganska väl att han kunde icke gå fri, möjligt fatt dubbelt straff. D. var allt för kök att gå till högre rätt, han gjorde det derfor att det skulle låta stort för folket, för att dermed komma i tillfälle att planlägga om att taga brödedt ifran hustru och barn, men D. och alla som varit honom till hjälp uti det onda skall en dag svara för allt. Då duger icke lögnhistor eller bedragliga lagmänner som missbrukar lagen. Nej, da skall sanning och rätt råda.

Troligen har han lyckats smugladt vår dotter med sig på flyckten, begge försvan smatidigt ifran deras vistelseort, Hilda var en snäll flicka förän hon kom i D.s klor, samtidigt fick vi föräldrar i vår stora sorg ett skändligt bref ifrån henne, brefvets inneholl gick ut på att sätta fienskap innom familjen, men det tordes icke lyckas, hon har blifvit så förderfvad utaf D. skamfulla lif som han utför. Vi veta allt förväl att D. är upphofs mannen till alla skamlösa bref vi har bekommit ifrån henne,

Det gaf oss här i Americcka tillkänna att D. har begifvit sig till Sverge och var i full värksamhet med att predika i Limham, Skåne, troligen ar Hilda med honom i tanken på att taga honom fri och gör a honom oskyldig för allt han har gjort sig skyldig till, hon har blifvit besmittad utaf hans onde och kan på så sätt få henne att utföra hvilkrn dårskap som helst.

Skulle läsaren komma i hennes närhet och hon skulle fortsätta med att befria honom som är en fånge och brottsling säg henne hon borde veta bättre att icke ljuga längre, hon vet allt för väl huru D. går tillväga med all sin list, och huru hon sjelf har blifvit behandlad, samt sin syster och Martha, det ar allt annat an menskligt, om icke Hilda far sina ögon öppna förr -- så kommer dagen då hon som alla de öfriga blir lemnad till sitt ode, och afven hon får dricka den sista droppen ur förbannelsen bägare. Vår sorg ar stor att våra älskvärda döttrar skulle bliett offer för en sådan barbarisk man som D. är, vi tycka oss höra en jemmer som räcker upp till himmelen och förbannelse medkallas som en hagelskur öfver D. utaf alla de stackars kvinnor som han har bedragit kring verlden. Vi vilja gifva alla föräldrar ett varnande ord hvilka ega unga älskvärda döttrar att de hafva ett vaksamt öga på dem när de äro i kvinno tjusaren D.s närhet ty uti honom bor samma köttsliga sinne.

D. som är dömd till straff, och som befinner sig under borgen och rymde till Sverge, har åter fattat taf uti sitt vapen "Sanng's Basun," och syns vara mycket fräck uti sin artickel som här nedan vill blifva afskrifven som det hela visar så har D. ingen skam hvarken inför Gud eller Menniskor.

Dahlstrom skrifver sålunda:

"Det under känslan af ett emellan mig och den gamla kära läsarekretsen gemensamt trofast vänskapband, hvilket under förföljelsens stormar hardare tillknutits. Jag nu tager pennan för att i vår gemensamma "Budbaräre" medela några radar. Bedan pennan sist var verksam för att

fylla tidningens spalter, har såsom alla känner, en rad af nya förföljelser drabbat mig. Dessa förföljelser har uti diabolisk planmessighet och ondska öfverträffat alla föregående förföljelser emot mig. Vänliga människor skulle ej kinna planlagt eller utfört dem, för att utarbete en dylik systematisk och ned i djupet ond plan tager det gamla inöfvande bödrare hvilka ej hålla någon ting heligt, eller hafva någon rättkänsla och för utförandet af det nedrig företag, har ej blott fodras hala och lögnaktiga kvinnors tungar utan prester, hvilka under prestdräkten kunna utföra bedrägerier, och lagkunnige, med förmåga att misbruka lagen, samt dommare med dess vardige makt, ej mindre än representanter från dessa flersidiga makter slogo sig tillsammans för att medelst en del elatiska, och tvetydiga lagparagrafer som finnas under stjernbaneret, storta mig i ett förderf, hvilket de hoppades skulle göra slut, både med min värksamhet och persion, men trots alla förberedelser, och försiktighetsmått som blifvit hvidtagna förkom det luckor att deras afsikt nådde ej sitt mål den blef så godt som förelad, om de än förmådde att bringa öfver mig många lidanden och svårigheter, kunde de ej bortröfva min tro och hopp till Gud, och det embete som blifvit mig ombetrott att predika rikets evangelium stog jag återigen en fri man, redo att på nytt slå ett slag emot ondskan för ordets beframjande. Under gyra manaderstid som jag var hollen som fange, syntes fienderna medelst fongvaktarens hjälp vidtaga den största försiktighet att jag ej under några omständigheter skulle komma at att genom pressen sätta mig i förbindelse genom allmenheten det vidade sig att de hade saker för sig som de viste att jag kände hvilka de voro på det högsta rädda för skulle komma i dagen de visterade hvarge plagg jag hade på min krapp. Planen var att efter de hade uspelatsitt bedrageri hvid domstolen försätta mig i en ställning att jag aldrig skulle få ett tillfälle att gifva vårt folk del af hvad som timat. Emellertid inträffade något som dessa mörkrets makter, trots all deras ilistigheter ej tagit med i beräkning, och jag hoppas på att dagen skall komma när en detalgerad medelan om hvad som timat kan gifvas att detta organiserade röfvarband, samt ärkefienden Pastor Daniels intima verksamhet med detsamma. Min innerligaste önskan ar att tidningen allt fortfarande måtte utgifves med ett rent och kärnfriskt innehåll af den kunskap som tillhör Guds Rike, och för det andra läserkretsen må bistå de nya utgifvarne som hvad den förr gjorde med intresse och understöd att tidningen allt fortfarande kan utkomma att tjäna i hvad Guds Rike tillhör.

Eder i Kristi Tjänst,...

ALBERT DAHLSTRÖM.

Jag önskar att gifva läsaren af "Basunen" en vink att med eftertanke studera afvannämnda artickel, och denna ar mycket vidt omfattande, samt dilad i en ormslingrande form. D. skrifver om förföljelse om någon ar förföljd så ar det familjen Englund's, för det första har han bedragit två af våra barn, för det andra förföljde han oss med skändliga articklar i sin tidning, samt med persionliga Bref, afven har vi blifvit mycket beljugen utaf hans folk, samt C. Engdahl, skrifver i "Basunen" manga löngaktiga historier angående rättgöngen såval som familjen Englund's vill hänföra att D.s folk äro de rätta värkliga organiserade röfvarband som han nämner uti sin ofvannämnda artickel.

Vidare skrifver D. att denna förföljelse har öfverträffat alla de föregående, skamligt nog, han bekänner sjelf att han har varit förföljd förut, hvarfor, (jo) för skamliga smygvägar som ar till allas kannedom har i Americka, han har afven mistat sin nedborgarerätt så att det ar numera icke godt for D. att sätta sinafötter på Amerskanska mark för att kunna uträtta någon ting. Han ar listig nog att gifva allmenheten en vink om att tro att hans lognparagraf att vara en sanning, mark här han tillägger att vanliga menniskor skulle ej kunna planlakt eller utfört dem, for att utarbete en dylik systematisk och ned i djupet ond plan, det tager gamla inöfvade

inofade bedragare och har ej blott fodras lögnaktiga kvinnors tungor utan Prester o.s.v. (Denne råf är listig nog att föra penman till sitt försvar.)

Jag vill hänföra läsaren till verklig fakta, att det behöfsicke att vara sådana menniskor af olika slag som han framhåller, nej! det behöfdes att vara ärligt och uppriktigt folk inför både Gud och menniskor som skulle taga fast en sådan persion som D. är. Har nu dessa hans anhängare haft samma sinnelag som familjen Englund's så hade D. varit fast för länge sedan och många har då varit bevarad, kanhända äfven D. hade varit en god man, så ekam till alla som har stått honom till hjälp med att komma undan den ena gången efter den andra. Att D. tager till ursäkt, att det är för läran och äktenskaps boken samt Pastor Daniels m.f. som han har blifvit häckad för det är bara att kasta smuts i ögonen på enfaldigt folk som tror sådan falskhet, det har alltid hvid D.s rättgångar varit på tal om D.s månggifte, men orsaken har varit angående hans kvinoaförforaren. Så D. har flera gånger förut samt äfven denna gång hoppat i snaran sjelf, den enda olikhet som visar sig nu. att han denna gång kunde icke lösjöra sig ifrån densamma.

D. kommer med sin list som vanligt här har han dragit tillsammans en hel (Här) med dess olika embeten namn och titlar och framställt dem som ett helt röfvareband, vi förstår ganska väl att D. sitter uti en stor klämma för att kunna afkläda sina dårskaper, och göra sig oskyldig inför allmenheten, sa att han måste taga fatt uti något som skulle låta stort och viktigt, och lotsas ifrån hans sida att det var hans fiender och samt dessa flersidiga makter som slogo sig tillsammans för att anfälla honom utan sak. Samt framställer det hela i en mystisk form, för att dermed kunna i sitt fulla kraf förblinda folk kring verlden, som icke det ringaste är erfaren uti hans dårskaper och med hans snillrika och listiga tillvågagående till hans försvar, uti sin artickel skrifer D. vidare under nära fyra månaders tid som jag var hallen som fånge, syntes fienderna medels fångvaktarens hjälp vidtaga den största försiktighet, att jag ej under några omständigheter skulle komma åt att genom pressen sätta mig i förbindelse med allmenheten. Det visade sig att de hade saker för sig, som de viste att jag kände hvilka de varo rädda för skulle komma i dagen, här kläder han sig återigen till en ljusens engle som han gör igenom hela sin artickel, detta låter stort för D.s vänner och för alla som troet hans uppdiktade lögner, jag får här begangna mig utaf D.s vanliga tal när han skall bekräfta en osanning. (Ja, si saken är den) jag tager mig här den rättigheten och tyder det hela till motsattsen.

D. nämner här fienderna, i det hela tagit så är det inga andra än hans vänner som alltid har varit och annu är hans fiender. (Ehuru de kan icke fatta det,) vill här förklara hvilka fiender som voro högst försiktiga, ja dessa voro de som besökte honom i fångelset det var en af hans älste B. Wiklund från Montana, samt älste M. Vannebo från Tacoma, och hans vänner, samt älste C. Hallgren, från Colonien, och hans några vänner, D. vill då i sin tidning gifva till känna att dessa har affallit ifrån tron.

Hvad D. här nämner om fiender, så kan det icke bli några andra än familjen Englund's emedan det var icke någon annan än var san Emil som fasttogo honom och ingen utaf familjen E. som besökte honom i fångelset och följden blef att Grand Juren dömde honom brottslig och han fick då sitta inne i fyra månader tills den tid rättegöngen bestämdes, som sedermera visade sig att han blef dömd till fem års fängelse, han gick fri för Hilda emedan hon stog på hans sida och ljugde på sig sjelf och på D. för att kunna befria honom men detta förfelades. D. samt Red. för "Basunen" har alldrig vidrördt eller nämt dessa begge systrar uti sin tidning att vara orsakan för hvad han nu har lididt, nej, icke ett ord derom, de gör sig alltid omvägar och gå förbi målet.

Under den tid D. satt i fängelset fick United States Advokat kännedom om hans fordnade bragder angående kvinno bestyr, detta åstadkom en noggrannare undersökning om saken, det blefvo vittnen indragna till rätten ifrån andra stater, ibland en af dem, den af D. kände Pastor Daniels, som han alltid i det flydda haft ett ondt öga till, ifrån den tid han var ett stöd för modren Fru Pederson, när D. bedrog hennes dotter.

D. skrifver, fångvaktaren tillsammans med fienderna vidtogo den största försiktighet, det var derigenom att hans anhängare gjorde kraftiga försök att uti all hemlighet uträtta sina angelägna ärenden till sammans med D. i fängelset. Fångvaktaren såväl som advokaterna blefvo hvarse att dessa hade något hemligt att utföra tillsammans med, D. då dessa sednare gjorde en bestämmelse sig emellan, att icke tillåta flera besök t.o.m. det gick så långt att dessa som D. kallar för sina vänner satte upp folket i Tacoma till bitterhet emot honom derigenom att de kunde icke vara stilla utan de arbetade med stor list och lögn att taga honom i försvar till sist började myndigheterna att frukta, och vågade icke hålla, D. kvar i Tacoma fångelse, de fraktade honom till närmaste stad Seattle.

D.s s.k. vänner, kallar vi hans största fiender derigenom att de understödger honom uti hans synder och på så sätt hjälper honom till hans stora förderf, samt undergång till både kropp och själ.

Vi vill till sist flytta läsaren till ämnet (En del utaf D.s inre lif: "

"D. har alltid varit en god och fullkomlig mästare uti sitt yrke, att man behöfver icke tvifla på det samma, han har med sitt lif visat det alla tider. Ty han är fullkomlig och utstuderad uti sin vidt omfattande värksamhet för att kunna utföra sin konst på ett ganska snillrikt sätt, att fånga det täcka könet, hela hans mission går ut på ett mycket storslagit sätt."

D. sätter sig jembredd med Konung Salamo ock David m.f. och dermed tänker sig att hafva rättighet till flera hustrur efter hvad Biblen lär, och tror sig vara en hög uppsatt man i Guds ögon, och lärer folket att detta är Guds villja, o.s.v. det har varit för D. en stor glädje att med list bagangna sin tidning, "S.T." för att dermed gifva allmenheten tillkänna att en missionsresa är nödvändigt för ordets arbete, för att därmed få ett godt tillfälle att hållsa på sina s.k. älskvärda medhustrur på de skilda plattserna inom landet.

D. anträder predikoresan, som hans vana har varit att taga med sig i sällskap en eller flera kvinnor som han då i vissa tillfällen benämner hans systrar, och äfven att vara tillhjälp för ordets arbete, och i vissa fall någon utaf dem som hans sekreterare o.s.v.

D. uti sin stora fröjd glömmar bort sin penningpung och blifver varse någonting annat, men som han alltid har funnit på råd gifver han straxt tillkänna igenom "S.T." samt der han går fram att kassan är tom, och expenserna äro dryga för att hyra halar och anonserna för möten, samt dryga resor o.s.v.

D. har äfven i många fall under hans tid när rättegångarne varit som hetast återigen gifvet sitt folk tillkänna i sin Tolk att kantanterna fodras för tidningens förtfarande och spridning för att få folket att deltaga i den närvarande kampen, som jag vidare här nedan vill medela, utaf denna hans upmaning blir folket uppblåsta och den ena fem dallarn efter den andra fortsätter sin färd med posten till sin bestämmelse ort.

D. framställer sig ibland folket som en mycket nitisk budbärare om att predika rikets evangelium för de förskingrade Israell. Sorgligt nog en del

af hans anhängare äro falska, åter andra äro förblindade, och de öfriga som icke haft tillfälle att se D.s inre lif förstår ej bättre. Men som de alla äro eniga att hjälpa honom med medel i den tanken att D. får tillfälle igenom deras hjälp att kunna dermed sprida ordet till sina medmenniskor, på detta sätt tigger D. penningar till sin fördel för att komma i tillfälle att utöfva flera synder som han nu uti detta förnöjsamma trefliga sällskap intager alla slags förnöjelser uti sina skamliga smygvägar i hemlighet ibland sitt sällskap intager han, theater, samt de förmanligaste hotel, samt fina resuranger och bland sina frillor begagnar sig af kortleken, rusdrycker, och sigaretten, samt smygvägar på hemligt område.

D. med mycken försiktighet förmanar sina stackars offer att förehafva alla uselheter hemliga, och att det blir till en stor skam och varåra och skrämmer då dem med lagen. Men trots alla hans försiktighets åtgärder så har det på sednare tiden öppnats luckor, som han benämner på sina förskingrade platser öfver landet.

Ett utdrag ur en bok från en af d.s älste i hans församling i flydda tider, år 1907, han skrifer bland annat, D.s sätt att tigga penningar, känner nog endast de till som varit i hans samfund någon tid, jag vill här åter ett nytt penningfiskeri utaf D., utom någon förbindelse med alla de andra gapande pasarna, det var för en änkas och en annan af D.s favoriter en ung flickas underhåll som vi sju man. blefvo tillsatta att insamla medel. Dessa kvinnor skulle på sina lustresor under sken af missionärer. när det behagar dem. Då fodrades penningar för dem, för jernvägs biljetter, samt skuts efter häst, då de var utå på landet, och i städernas förmanligaste hotel. D. uti sin Tolk gifver dem titteln "Profeterande Systrarna C.E.L."

Som vi ser utaf "Sang's Tolk" för syu år sedan hade D. förorsakat ett stort uppror ibland sitt folk igenom hans usla lefverne, som sedermera hanledde till rättegången i Chicago, samt Rockford, som förut är nämnd, många fivk sina ögon öppen öfver profetens lif, och lemnade D. äfven så denne man C.E.L. Dessa äro hvad D. kallar i sin tidning affallit ifrån tron. En annan tilldragelse af D. sjelf under rättegångarna i Rockford, Ill., år 1907, Maj numret "Sang's Tolk" sidan 55, skrifer D. sålunda:

"De heliga och vännerna till sanningen, som vilja bistå mig med medel för Tolkens utgifvandé och till mitt försvar inför domstolen i de pågående rättegångarna, får jag medela att edra gåfvor motages med största tacksamhet. Jag har hopp om, att de heliga och vännerna ej skola låta sanningens vittnen och var gemensamma tolk behöfva lägga ned en rättvis talan i brist på medel i den närvarande kampen, hvar och en af eder må handla efter som edert hjerta manar eder. Den som nu tjenar oss i kampen, skall få sig fritt tillsändt ett exemplar af den nya bok, som jag har under arbete. Boken kommer att bära titeln; Albert Dahlstrom's Bröllopsgåfva, Denna bok kommer att ~~utgifvas~~ utgifvas för att gifva en fullkomlig skildring af desaförföljelser, och rättegångar, äfvenledes min bekantskap och mitt äkten-skaps ingående med min nuvarande, hustru Martha Pedersen.

D.s hufvudsakligaste subjekt är, att skälla på presterna, och andra kyrkans ledare, och med deras penningtiggeri och koleckter, m.m. och gifver dem skändliga namn, ty detta är hans stora list. (Den stora profeten D. kan ej se bjelken uti sitt eget öga,) som här äfvan är framställt, vill till sist gifva allmenheten till känna att vi känner oss manad att avslöja D. Som vi på sednare tiden både med vår egen erfarenhet, samt många af hans fordna vänners bekräftelse som nu har lemnat honom. Han är till en skam för vårt svenska folk, samt hans tillträdare och redaktör C. Engdahl, skall förtfarande drifva sin afär med "Lögnens Basun" som de själfva gör den till, och säljer lögner för pengar, och D. bedrifver sin värksamhet under namnet Jesu Kristi Sändebud.

Äfven nu i Sverge tänker att fortsätta på samma sätt, vi måste stå på sanningens sida och göra allt hvad vi kunna ~~för~~, för att utrota en sådan rutten kristendom, som är till skam och vanära för vårt svenska folk. Sorgligt nog vår dotter Hilda är, och syns förblifva borta, vi föräldrar samt syskon och vänner förstår allt för väl att kvinnoförföraren A. D. har bedragit henne med sig till Sverge och fortsätter der efter hans gamla vana i skammens smyg. Han har haft henne gömd i två års tid under tiden D. satt i fängelset, var hon gömd utaf D.s anhängares vård, i Duluth, Minn. Under rättegången var hon väl bevakad utaf D.s anhängare, det var mycket ~~xxx~~ litet vi hade tillfälle att få se Hilda, vi har icke sett henne sedan den tiden hon försvan samtidigt med D. Vi vill äfven bedja hvarje läsare att undersöka och se om de finna karaktären hos apastlarna, eller andra kristi vittnen hvilka D. vill ställa sig i jambredd med, hvilka kunna mätas eller godkännas vara öfverenstammande med ett apostlalif. Min krönicka har blifvit ganska lång, många underliga tilldragelser har blifvit framdragna i ljuset fastan på ett mer eller mindre ofullkomligt sätt. Dock är detta en bråkdel utaf ALBERT DAHLSTROM'S ÄFVENTYR.

MR. OCH MRS. A.J. ENGLUND,

Tacoma, Wash.

Handwritten text, likely a letter or note, written in cursive script. The text is mostly illegible due to the handwriting and fading.

One of the amusing scenes from Paramount feature booked for the A Tuesday.

"Buckshot John," a remarkable film based on Charles E. Van Loan's famous story, has been booked by the Apollo theater for the new bill opening Sunday.

It is the story of "Buckshot John" Moran, leader of a gang of desperadoes, who is sent to prison after all his men have been

Äfven nu i Sverige tänker att fortsätta på samma sätt, vi måste stå på
 samningens sida och göra allt hvad vi kunna för att utrota en sådan
 ruten kristendom, som är till skam och vansärs för vårt svenska folk.
 Sörsligt nog vår dotter Hilda är, och ävns fördliva bort, vi förläsa
 samt saken och vänner företår allt för väl ett kvinnoförloren A. D.
 har bedragit henne med sig till Sverige och fortsätter der efter hans gamla
 vana i skammens smyg. Han har haft henne gömd i två års tid under tiden
 D. satt i fängelset, var hon gömd utaf D.s anhängares vård, i Duluth, Minn.
 Under stiftelsen var hon väl bevakad utaf D.s anhängare, det var mycket
 litet vi hade tillfälle att få se Hilda, vi har icke sett henne sedan den
 tiden hon försvann samtidigt med D. Vi vill äfven bedja hvarje läsare
 att undersöka och se om de finna karakteren hos spastlarna, eller andra
 kristi vittnen hvilka D. vill ställa sig i jämbred med, hvilka kunna måtas
 eller godkännas vars öfverensstämmande med ett apostlat. Min krönikas
 har blivit ganska lång, mönns underliga tilldragelser har blivit fram-
 dragna i ljuset fastan på ett mer eller mindre ofullkomligt sätt. Dock
 är detta en präkdel utaf ALBERT DAHLSTROM'S ÄFVENTYR.

MR. OCH MRS. A. J. ENGLUND,

Tacoma, Wash.

Låt denna Krönika gå till vorra man.
 - Durr på det att många kunna få det -
 och tillfälle att läsa der. till sådana
 som villja deltaga. Och upplysa innehållet
 För att rädda och bevara Svenska Föreläsare
 Från sorg för bedragna döttrar

ms,
 her
 and
 y
 gh-

**Dahlstrom Bond
 Now Defaulted**

With the defendant, "Rev." Albert Dahlstrom, in Sweden, a default notice was issued yesterday in the Seattle federal court on the government's suit against the surety on Dahlstrom's bond for \$6,000. Dahlstrom, who was the alleged founder of the Heliga cult, was convicted a year ago on a charge of violating the Mann act. The complainant in the case was Miss Edna Englund of Tacoma. Following his sentence to five years at McNeil island Dahlstrom entered an appeal and was released on a bond.